

Hace Keyfullah Mahrur sabahın bir köşesinde yedi iklimden gelen kokuları konularına göre tanzim ederken, bir çöplüğün kenarındaki iki kedi krallarına miyavlarırken ve akşamları sayıklayıp geceleri sızan ve sabaha baş ağrısıyla uyanan bizim gibi esrafil mengenesi soyu da bir odanın içinde o gün hangi yok sebepten mahlukatın arasına karışacağımızı düşünürdük.

Sen, hayır, benimle dalga mı geçiyorsun?

Asla, değerli hocamız, göklerin ve yerin iki kutbu, allameler prensi, prenslerin piresi, Allah'ın yeryüzündeki kahvesi ve telvemizin mebdei, hayır, ne dalgası, ne denizi?

Denizler aşkına, sana ben bisbilimsel hikaye dedim, sen bana hiçbiçimsel bir şeyler anlatıyorsun, anlatmayı bilmiyorsun, işte bak, beynim karıncalandı, neredeyse ikiye bölündü ve ben şahsımın kafasından bu akan hayallerin kime ve neye ait olduğunu anlamıyorum, nereye götürüyorsun düşüncelerimi, bilmiyorum, bak, gördün işte, giden gidene, güneşe, aya, denizlere, kızıma, dün gördüğüm öğrenciye, sen hariç her yere ve her köşeye kaçışıyor düşüncelerim.

Su buyurunuz efendi hazretleri, suyun akışından dem buyurunuz, demin çaya doymasından aşk buyurunuz, aşk alemi ihtiras alemidir, hele bir su durunuz.

Gitti, son oniki dakikamı senin zırvalarınla harcadım, nerede benim anlayacağım dizi, nerede benim filmim, ben eğlence, ben zarâfet, ben asalet.

Özür diledim ya arabacı, hangi dakikaların, hangi şahikaların, hangi bilgibilimsel kalıpların? Zaman bir sana mı dar, kimseyi sıkmayan ayakkabı icad edildi mi?

Dönüp durma dingiloğlu, harabene hangi bilge uğradı bin senedir, biz olmasak sen kimdin?

Böyle devam eder aşklar, müzekker kaside, gaip havadisler üzerinde konaklayan kervanlar. Açılış, yalnızca kapanmayı bilenlere gerekir.